

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Derpaa foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 72 af 14. April 1905 om Behandling af forbryderske og forsømte Børn og unge Personer.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2665).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Johansen: Mine Meningsfæller og jeg er ganske enige med Lovforslagsstilleren i, at en ikke juridisk uddannet Mand eller Kvinde meget godt kan være Formand for et Værgeraad, det har vi Eksempler paa i alle de smaa Værgeraad. Men naar et saadant Værgeraad skal tage Beslutning om, hvorvidt Forældremagten skal fratages nogen, eller der kræves Afholdelse af Forhør, Vidneindkaldelse og Edsfæstelse, tilkaldes Underdommeren, og denne leder indtil Sagens Afslutning Undersøgelsen og deltager i Afstemningen; han er for denne Sags Vedkommende Medlem af Værgeraadet. For de store Byers Vedkommende med over 10,000 Indbyggere bestemmer Justitsministeren, hvor mange Værgeraadskredse der skal dannes, ligesom han udnævner en Formand, der har været ansat i Dommerembede eller dog opfylder Betingelserne for at kunne ansættes i et saadant. Naar denne Ordning i sin Tid blev truffet, var det for at fritage Underdommeren for at deltage i de store Værgeraads Beslutninger om Fratagelse af Forældremagten. Man mente — og med Rette —, at Underdommerne i de store Byer var saa stærkt bebyrdede med Arbejde, at det vilde være rimeligt at fritage dem for Værgeraadsarbejdet. Mine Meningsfæller og jeg er enige i, at saafremt Justitsministeren ikke kan faa en dertil egnet juridisk uddannet Formand, kan der vælges en Lægmand. For at dette skulde kunne bringes i Overensstemmelse med Børnelovens Regler, maa det foreliggende Lovforslag have en anden Redaktion, thi hvis det vedtages, som det foreligger, vil det Tilfælde indtræffe, at et stort Værgeraad, der ikke har en juridisk uddannet Formand, ikke vil kunne tage en gyldig Beslutning om Fratagelse af For-

ældremagten, og det vil heller ikke have Beføjelse til at tilkalde Underdommeren. Alt dette er imidlertid noget, der kan overvejes i et Udvalg. Jeg skal derfor henstille Sagen til det høje Tings velvillige Behandling.

Da Værgeraadene berøres i det foreliggende Lovforslag, ønsker jeg at gøre den Bemærkning, at Værgeraadene Landet over udfører et stort og betydningsfuldt Arbejde. Dette gælder ikke mindst for de store Byers Vedkommende. Naar der rejses Værgeraadssag, bliver det først forsøgt at tale Forældrene og Børnene til Rette. Men det er langt fra gjort med en enkelt Samtale; der maa prøves Gang paa Gang. Ved et saadant ihærdigt Arbejde lykkes det adskillige Gange at tilvejebringe saadanne Forhold, at det undgaas at skille Forældre og Børn fra hverandre. Lykkes det derimod ikke at bringe Forstaaelse til Veje, er der endda et stort Arbejde tilbage med at fremskaffe Oplysninger og Beviser for Nødvendigheden af at tage Børnene fra Forældrene. Denne Foranstaltning maa ikke gennemføres, uden at det er sikret Forældrene, at der i retslig Henseende kun er gjort, hvad Lovgivningen kræver, og derfor er den juridiske Medvirken nødvendig baade i de store og i de smaa Værgeraad. Saavel de enkelte Værgeraadsmedlemmer som Værgeraadsformændene har hidtil udført et stort og samvittighedsfuldt Samfundsarbejde, og dette gælder ikke mindst Formændene for de store Værgeraad.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Sagen til det høje Ting.

Goos: Jeg kan være enig med den ærede foregaaende Taler i den Opfattelse, at Lovforslaget ikke egner sig til Vedtagelse, saaledes som det nu foreligger, men maa omarbejdes. Min Grund til at have den Opfattelse er, at Lovforslaget, som det foreligger, rokker ved et meget væsentligt og meget afgørende Punkt i Børneloven. Det forholder sig jo nemlig ikke saaledes, at Værgeraadene er en rent human Institution, en Institution, som giver Raad og Vejledning i Børneopdragelse, i Familieforhold eller uddeler milde Gaver for at afhjælpe Nød i Familier. Værgeraadene er jo ikke det alene i hvert Fald, og til Dels slet ikke. Værgeraadene virker som Domstole i særlige Forhold. Deres Forhandlinger og deres Afgørelser griber ind i Parternes, Forældrenes og Børnenes, Retsforhold paa forskellig Maade. Er der Tale om forbryderske Børn, som — hvad der er meget rigtigt — Lovgiv-